

Politisk aftale

Regeringen, Socialdemokratiet, Socialistiske Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne indgik den 2. december 2003 en aftale om adgangen til det danske arbejdsmarked efter udvidelsen af EU pr. 1. maj 2004, jf. alm. del – bilag 117. Lovforslaget udgør sammen med lovforslag nr. L 118 (lov nr. 135 af 2. marts 2004) og lovforslag nr. L 153 udmøntningen af denne aftale.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 2-4 og imod ændringsforslag nr. 1 og 5.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget finder det uacceptabelt at give arbejdere fra Østeuropa ret til at rejse rundt i Danmark i 6 måneder for at søge arbejde uden nogen form for kontrol. Samtidig står det klart, at en østeuropæer, der har fået arbejdstilladelse, kan medbringe ægtefælle og børn under 21 år, og at disse familiedlemmer kan tage arbejde uden arbejdstilladelse. Det vil medføre et pres på brancher som landbrug, skovbrug, gartneri og restaurationsbranchen, hvor det kan være aktuelt at ansætte hele familien på sæsonarbejde. Ved ansættelsen af familien behøver arbejdsgiveren kun at opfylde minimumsbetingelser, og der vil derfor opstå konkurrenceforvriddning i forhold til de danske arbejdere.

Dette kunne være undgået ved at indføre en 7-års-overgangsordning, hvor virksomhederne ved at godtgøre, at de ikke kunne skaffe den manglende arbejdskraft i Danmark, kunne hente arbejdskraft i Østeuropa. Dermed ville man have kontrol med tilførelsen af arbejdskraft, og dermed kunne Danmark have undgået disse tiltag, som regeringen og S, SF, RV og KD er blevet enige om.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget stemmer imod lovforslaget, da det på ingen måde lever op til intentionerne om at sikre, at arbejdere fra de nye EU-lande i overgangsperioden fra den 1. maj

2004 kan arbejde på det danske arbejdsmarked på almindelige overenskomstmæssige vilkår.

Lovforslaget er for det første hullet som en si, hvilket betyder, at arbejdsgivere vil have vide muligheder for at misbruge østeuropæisk arbejdskraft. For det andet vil nogle af bestemmelserne i loven direkte modarbejde, at østeuropæere integreres på arbejdsmarkedet på lige vilkår med deres danske kollegaer. Endelig udestår en række punkter, hvor de partier, der står bag lovforslaget, ikke har nogen svar.

Enhedslisten har stillet en række ændringsforslag, som vil rette op på de omtalte problemer, hvis de vedtages, og dermed betyde, at Enhedslisten vil kunne støtte forslaget.

Enhedslisten underkender ikke det faktum, at kampen for ordentlige løn- og arbejdsforhold er en opgave for fagbevægelsen. Det vil det fortsat være, uanset om dette lovforslag vedtages eller ej. Lovgivningen på dette område burde have til formål at styrke fagbevægelsens muligheder i forbindelse med østudvidelsen af EU. Det er ikke tilfældet med lovforslaget i dets nuværende udformning. Samtidig skal forslaget også ses i sammenhæng med de angreb, som det borgerlige Danmark fremturer med mod eksklusivaftaler og fagbevægelsens konfliktret.

For Enhedslisten har to sammenhængende principper været afgørende i spørgsmålet om arbejderne fra de nye EU-landes adgang til det danske arbejdsmarked: for det første den internationale solidaritet, som betyder, at vi ikke kan støtte den nationalistiske lukning af grænserne, heller ikke i en overgangsperiode, for det andet den internationale solidaritet, som betyder, at alle skal sikres de samme ordentlige vilkår på arbejdsmarkedet uanset nationalitet.

Når Enhedslisten mener, at lovforslaget er hullet som en si, kan det opsummeres i følgende punkter:

- Pligten til information og høring af de faglige organisationer, som er dem, der har indgående kendskab til de normale overenskomstmæssige forhold, er mangelfuld. I mange tilfælde vil Udlændingestyrelsen uden at høre det regionale arbejdsmarkedsråd kunne udstede arbejds- og opholdstilladelse
- De arbejdsgivere, der søger om arbejds- og opholdstilladelse til et arbejdsforhold, vil ikke være forpligtet til at oplyse om de konkrete